

Papežev tajnik kardinal Pacelli, s katerim se papež v težki bolezni dnevno razgovarja.

zaprli Rudolfa Vodopivca, ki je zgoraj omenjeni laži-Simič in po pravem poklicu mednarodni pustolovec ter slepar.

Prijet, ker je ukradel v Avstriji radijo-aparat. Mariborska policija je aretirala in izročila sodišču 26letnega Andreja Robnika iz Remšnika. Lansko leto decembra je izvršil vlom v gostilno v Pöfingbrunn v Avstriji. Odnesele je dragocen radijo-aparat, katerega je prodal na Pobrežju pri Mariboru za 1000 Din.

Mariborska tihotapca prijeta v Čakovcu. Policija v Čakovcu je prejela te dni obvestilo, da sta pripravila mariborska tihotapca precej saharina, da bi ga spravila v Čakovec. Ker bi se naj pripeljala švercarja v avtomobilu, jima je nastavila policija v kraju Nedeljšče zasado. Okoli 1. ure v noči 21. januarja je res pridrčal velik avto proti omenjenemu kraju in pripravljeni tražniki so ga zaustavili. Razven šoferja sta bila v vozu še mariborska tihotapca Peter Koropec in Alojz Zorčič. Pri preiskavi avtomobila so dobili 30 kg saharina. Koropec je imel pri sebi samokres ter dva lovska noža, kar znači, da je

Še ta teden!

Mnogi naši naročniki so imeli skrb za svoj list in so že uredili glede naročnine za celo leto 1937. Jih je pa še tudi lepo število takih, ki tega niso še storili. Tem danes sporočamo, da je ta teden zadnji teden, ko še morejo kot celoletni naročniki priti v seznam zavarovancev. Pozneje po 31. januarju moramo seznam zaključiti. Takoj torej, ko to čitate, napišite položnico in vplačajte Din 32.— za celoletno naročnino! Ako položnice nimate, dobite na pošti splošno položnico, v katero vpišete še našo številko 10.603 Uprava Slovenskega gospodarja v Mariboru. Nakažite še ta teden!

Kako agitirajo po Kranjskem?

Po Kranjskem agitirajo za svoj tednik ves ta mesec z velikimi uspehi. Vsi so požrtvovalni, posamezniki in društva. So župnije, kjer ima sedaj prav vsaka hiša naš tednik. Prava tekma je in vsi vedo, da delajo za veliko našo stvar. Istočasno kažejo seveda tudi na nas na bivšem Štajerskem in se jim zdi, da je pri nas tudi tako. Resnici na ljubo povemo, da imamo nekaj prav požrtvovalnih ljudi in društev, da jih pa tudi zelo veliko ob strani stoji! Prepričani smo, da jih bo sedaj zgled s Kranjskega potegnil za seboj in da bodo še ta teden storili, kar je le mogoče! Še ta teden!

Kam ste dali pravilnik?

Ta mesec smo priložili vsaki številki dva izvoda pravilnika in smo prosili, da bi enega hranili za sebe, enega pa izročili sosedu, ki še nima naročenega »Slovenskega gospodarja«. Svojega ste gotovo shranili, saj je to važno za vas. Ali pa ste drugega izročili svojemu sosedu? Storit mu to dobro vsaj še ta teden!

Neplačanim!

Mnogi pravijo, da naj jim list pošljemo kar naprej, da bodo že pozneje plačali. Kdor nam to pismo sporoči, mu radi ustrezemo, vendar dalje kot do marca ne moremo čakati. Mnogi nam pa rečejo, če jim naprej pošljemo, da smo vsiljivi, to pa ne bomo bit, da niso naročili in da nič ne plačajo. Zato bomo ustavili list vsem, ki niso poravnali naročnine, še ta teden! Papir za tisk se je toliko podražil, da je nemogoče pošiljati list brezplačno. Prosimo, da to vsi upoštevate in po možnosti plačate naročnino še ta teden!

bil pripravljen na odpor. Policija je zalepila avto ter oddala čakovškemu sreskemu načelniku šoferja in oba švercarja, da z njimi dalje postopa.

Vlom v župnišče. V Hočah je bil izvršen v noči od 22. na 23. januarja vlom v bla-

gajno v župnijski pisarni. Vlomilec je odnesel 9000 Din dekanjske zbirke.

Iz slamnjače je sevil neznanec posestniku Ivanu Ribiču v Ročici pri Sv. Marjeti ob Pesnici prihranek v znesku 1400 dinarjev.

Predsednik turške republike najbogatejši dedič.

Kot dediča po nedavno umrlem Bazilu Zaharovu, kralju oboroževanja, ki je zapustil ogromno premoženje, so prišli v poštev sir Basils, pokojnikov bratranec, ter Melpomene in Aleksandra Zaharya, pokojnikov sestrčini, na katere bi odpadlo premoženje v enakih delih. Ker sta pa obe dedinji že nad 80 let stari, sta se sedaj odpovedali tej veliki dediščini v korist predsedniku turške republike Kemalu Atatürku, ki postane na ta način glavni dedič pokojnega Bazila Zaharova.

Italijani se že vozijo z avtomobili in avtobusi po Abesiniji.

Te dni so priredili prvo avtomobilsko dru-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

»Prosim gospoda sodnika, da naj brani dobro ime takega dekleta, kakor je naša Veronika,« je zahteval mežnar.

Sodnik je švignil z očesom mimo Veronike. Bila je lepo dekle. Okoli mladostnih lic se je vil venec zlatih kit. Dvoje globokih oči je sanjavo strmelo v svet; v krepkih potezah obraza pa se je z deklinsko milobo kosala moška odločnost.

Po kratkem molku je rekel sodnik na svoj mrzki način:

»Ako se je dekletu zgodila krivica, naj toži! Brez tožbe sodišče ne more ničesar.«

»Jaz pa sem zmeraj menil, da je sodišče dolžno, braniti in varovati čednost in poštenje,« se je obregnil mežnar.

Sodnik se za mežnarjevo očitjanje ni zmenil, ampak je po svoje nadaljeval:

»Beseda je o tatvini v šmarski cerkvi. Lavrine Melhar naj pove, kar ima povedati, naj se brani, če se more!«

»Tožba tega dekleta je prazna in ni drugega, kakor neumno podtikanje,« je jezno odgovoril sodnikov sin. »Ne tajim, da me je na pokopališču sre-

čala. Bil sem na vasi in sem se po najkrajši poti vračal.«

»Pri kom na vasi? Natanko je treba povedati.«

»To bom storil, kadar bova z gospodom očetom na samem. Temle ljudem, ki so mi sovražni, pa ne bom vsega na nos obešal.«

»Saj vemo, kje je bil!« se je oglašil mežnar. »Na Fužini seveda, v tisti krčmi, kjer se ti zbira vse, kar je nič prida. Pravim: tam bi znali razbojnika najti, ko bi gospod sodnik hoteli.«

»V tisti krčmi na Fužini še nisem bil. Sicer pa boste, mežnar, za svojo besedo še odgovor dajali. So še drugi ljudje, ki ne bodo vašega obrekovanja kar tako požrli. Krčma na Fužini je poštena kakor vsaka druga.«

»Hoho, nikar je ne zagovarjajte! Saj vsi vemo, kaj se tam godi. Grofov jagar zbira tam lahkomi-selno mladino, da pijančujejo, kvartajo in počnejo reči, da nas Bog varuj! Gospod sodnik, ako kmalu ne boste kaj ukrenili, se bo vsa mladina pogubila.«

»Jaz o tem ne vem nič. Sodniji ni nihče ničesar naznanil,« je odgovoril sodnik nemarno.

»Gospod sodnik, trikrat sem bil pri vas in sem vas opozoril na pohujšanje,« je rekel župnik z resnim in žalostnim glasom; »večkrat sem vas kot dušni pastir prosil, da bi storili kaj. Jeseni naj bi prišli misijonarji v Šmarje. Dokler pa je to gnezdo greha med nami, dokler sme grofov jagar brez kazni ljudi zapeljevati, tako dolga misijon ne more uspeti.«

Divjaški napad. Anton Kranjc, 25letni sin posestnika na Polenškaku pri Ptuj, se je vrnil od vojakov k staršem. Vrnitev sina so slavili v domačem vinogradu in so se vračali zvečer proti domu. Prepevajoča družba je bila nenadoma napadena na nekem ovinku od štirih neznancev, ki so bili oboroženi s koli in noži. Nekaterim je uspel pobeg pred divjaki, najhujše poškodovan je bil od napadalcev Anton Kranjc. Dobil je z nožem zabodljaj v hrbet, udaril s kolom po celem telesu in ima zlomljeno levo roko. Smrtnonevarno poškodovanega so prepeljali v bolnico v Ptuj.

Uboj. V Podgorcih pri Sv. Tomažu so se stekli med seboj pijani fanti. Smrtonosen zabodljaj z nožem je dobil Franc Slameršek, posestniški sin. Pod sumom uboja je bil aretiran Franc Kranjc.

Pod viak se je vrgla na postaji Laško Marija Pelc, maserka v laškem zdravilišču. Lokomotiva je odtrgala nesrečnici glavo.

Roko mu je zlomil z udarcem. Ko je stopil 43letni brezposelni delavec Anton Dermastija iz Huba pri Frankolovem v neki hlev, ga je nenadno napadel v hlevu skriti hlapec Josip Bučar iz Loke pri Frankolovem, ga udaril z lesenim drogom in mu zlomil desno roko. Dermastija se zdravi v celjski bolnišnici.

Nepoštena mati in sin. V Celju so vtaknili pod ključ 49letno mater Franciško iz Celja ter pristojno v Teharje in njenega brezposelnega sina. Prijeta sta pokradla v radnjem času v Celju, Polulah, Zagradu, na Spodnji Hudinji ter Teharju 40 kokoši. Ukradeno perutnino sta prodala na trgu in po hišah. Posestniku Strenčanu na Lavi sta odnesla s kozolca 500 kg koruze. Nekaj sta dala v mlin, ostalo pa sta prodala nekemu celjskemu trgovcu. Nepoštenu mater in sina so izročili celjskemu okrožnemu sodišču.

Prijet ropar. Po št. Lambertu pri Zagorju ob Savi se je klatil zadnje dni sumljiv neznanec, ki se je zatekel v Resnikovo krčmo. Tamkaj je zvedel, da se mudi krčmarica v Litiji, odkoder se bo vrnila po-

poldne. Tujec se je podal na prežo proti Mošeniku, kjer je srečal Resnikovo in je zahteval od nje z nožem denar. Ker se je napadena nekaj obotavljala, jo je zabodel za vrat, ji iztrgal ročno torbico s 300 Din in zginil. Orožniki so tollovaja kmalu prišli v št. Janžu pod Kumom v Jazmah. Ko je zagledal orožnike, je skušal zbežati, kar pa mu ni uspelo. Zandarji so na vozu močno vklenjenega pripeljali s hriba v dolino. Prijeti roparski napadalec je že večkrat kaznovani 36letni Jožef Dimic iz Ponovič pri Litiji. Malo pred napadom na Resnikovo je prebil šest let v ječi.

Hitro izsledeni vlomilci. V Ljubljani na Domobranski cesti je bilo vlomljeno v neko stanovanje. Vlomilci so premetali vse omare in jih izpraznili. Z njimi je zginil tudi 4500 Din vredni radijski aparat, katerega je ponudil eden od uzmovičev v nakup trgovskemu potniku in ta je obvestil policijo. Aretirani so bili kot vlomilci: 3letni mehanik Ciril Bonča z Glinic, 20letni ključavničar Maks Justin in 20letni kovinar Matija Jereb. Prijeti tički so vlom brez nadaljnjega oklevanja takoj priznali.

Vlom v tvornico. Po noči je bil izvršen na Viču pri Ljubljani vlom v tvrdko »Vinocet«, ki izdeluje vinski in špiritni kis. Vlomilci so oškodovali tvrdko in uslužbenke za nekaj tisočakov.

Slovenska Krajina.

Puonci. Tudi mi Goričanci napredujemo. Pogodba je sklenjena med občino in elektrarno v Fali. Dobimo električno razsvetljavo. Začetna dela se že vršijo. Naš kraj je eno uro hoda od Murske Sobotice. Vsi ljudje se zelo veselijo električne razsvetljave in komaj čakajo trenutka, ko bo zažarela prva žarnica. Mi le občini čestitamo in naj si jo vzamejo druge, morda še bogatejše občine za vzgled. Tega pojava se pa veselijo tudi vsa Gorička. Upamo namreč, da je to začetek elektrifikacije mursko-soboškega srezu. Želimo, da bi elektrifikacija napredovala od vas do vasi. Pa so nekatere občine na Goriškem

siromašne, želimo in upamo, da bo banovina tudi tem krajem nudila svojo pomoč, da pridejo do električne luči, če pa daje podporo tudi drugim bogatejšim krajem po Kranjskem in drugih krajih. Občine bi se naj zmenile in bi s skupnimi močmi in podporo dosegle glavni vod ob glavni cesti proti Hodošu. Priporočamo zadevo tudi našima banskima svetnikoma in narodnemu poslancu.

Sv. Sebeščan. Učiteljica gđ. Žejn Berta je padla in si izlomila roko. Je v domači oskrbi. Želimo ji, da bi čimprej okrevala in začela s poukom.

Sv. Jurij. G. provizor je te dni začel s farnimi obiski. Obiskal bo vsako hišo in obenem urejal dušnopastirske posle, statistiko Nemcev, naših izseljencev, cigarov, časopisja, bolnikov, ki ne morejo več v cerkev itd. Ob tej priliki zbira darove za leseni pod v cerkvi in za stranski oltar. Kljub težkim časom darujejo ljudje lepe svote, posebno za oltar in upamo, da bo že letos stal v naši lepi cerkvi stranski oltar male Terezike. Upamo, da nam bodo pomogli tudi naši izseljenci. Zvedeli smo, da tudi ciganske hiše dajejo po 50 Din in še več. Pravijo, da nočejo še v cerkvi biti zadnji in dajo vse kar imajo v božjo čast. Pač lepi vzgled vsem tistim, ki jim je okras hiše božje nepotrebna potrata. — Porek je pri nas letos malo. Med temi redkimi je tudi vrla in dolgoletna Marijina družbenka Vidonja Alojzija od Sv. Jurija, ki se je poročila 23. januarja. Marijine družbenke so ji v slovo pele pri sv. maši. Ker je ženin iz sosednje pertočke župnije, gre Alojzija od nas. Bog ju blagoslovi!

Iz okrožne pisarne KZ v Mariboru.

Krajevne organizacije zahtevajo tečaje in občne zbornice večinoma v nedeljo. Glede pomanjkanja organizatorjev nam ni mogoče vedno ustreči, zato prosimo, da v pismu označijo tudi kak drugi dan, kar je v zimskem času gotovo mogoče. Tako bi lahko opravili več dela in z občinim zborom združili obsežnejša strokovna posvetovanja.

»Misijon — misijon — take novotarije niso za ljudstvo; zmešajo ga in razburijo,« je dejal sodnik.

Tedaj je vzkipela Veronika, vsa rdeča je postala in zaklicala:

»Ali tako? Misijonarji da ljudi mešajo in burijo? Če pa tam od Fužine proti jutru prituli pijanci in se z njimi vlečejo razuzdane ženske, tako da se po vsej dolini čuje in se celo otroci pokonci spravijo, tedaj ne rečete nič. Ali nikar ne mislite, da nad vami nikogar ni! So še višji gospodje, ki imajo uho za naše tožbe. Zna biti, da pripiha kdaj od zgoraj kak tak veter, da bo tudi našega gospoda sodnika vzbudil.«

Moški so kar gledali in se niso mogli načuditi, da si je dekle toliko upalo. Sodniku se je poznalo, da ga je zadela. Ostro je zasadi očmi vanjo, zinil, pa zopet zaprl usta in potem dejal po svoje hladno in mirno:

»Opominjam Logarjevo Veroniko, naj brzda jezik. Mladim ženskam se nič kaj ne poda, če hočejo lmeti na sodniji prvo besedo. Te čenče so nas čisto nekam drugam speljale. Razprava se tiče sinočnje tatvine v cerkvi in ničesar drugega.«

Tedaj je stopil pred sodnika birič in javil, da sta zunaj dva moška, ki prinašata v tej zadevi važno sporočilo.

»Naj prideta!« je velel sodnik.

In že sta odprla duri — mojster Gašpar in njegov popotni tovariš, grofov jager Anza. Ko je ta

zagledal sodnikovega Lavrinca, kako stoji zvezan v kotu, se je na glas zasmejal.

»Ti-ti se mi nikar ne smej!« je zavpil Lavrinca. »Tebe tudi dolžijo, da si bil sinoči zraven, ko so šmarsko cerkev okradli.«

Grofov jager je ves zagorel in žila na čelu se mu je nabrekli.

»Kdo me dolži? Predvčerajšnjem sem odšel in me dva dni ni bilo tu,« se je zadržal srdito.

»Mir!« je zapovedal sodnik in vprašal uradno: »Kdo ste?«

»Haha, saj nisva kaka tuja svetnika,« se je zasmejal Gašpar in postavil svojo kramo k zidu. »Naju bojo gospod sodnik menda vendar poznali. Saj so že prav imeniten dežnik pri meni kupili.«

»Najsi sodnik koga tudi pozna, sodnija nikogar ne pozna. Vsakdo mora povedati, kako se piše in kaj je.«

»A tako! Tedaj naznanim častiti sodniji, da se pišem Gašpar Petrač; v Dobrovljah delam dežnika, ki so prva in najpotrebnejša reč za slehernega človeka —

kajti to je res in to se ve, brez strehe človek nikamor ne sme.

Z menoj pa je Janez Kresnik, po domače Anza, grofov jager v šmarski planini.«

»Odkod prihajate?«

»Če se že moram spovedati: prav od doma iz Dobrovelj prihajam; tam sem zjutraj ob treh vstal,

žabno vožnjo, po Abesiniji. Iz Asmare se je odpeljalo k jezeru Ašangi, kjer so Italijani zadnjič odločilno premagali neguša, 25 avtomobilov, ki so jim sledili tudi avtobusi. V avtomobilih je bilo 100 oseb. Pot tja in nazaj je bila dolga 1100 kilometrov in je šla po samih novih cestah. Udeleženci tega potovanja so obiskali pred vsem bojišča Ambe Aladžija in Majeja.

Letalo leti brez letalca. Nenavadno letalsko dogodivščino so imeli nedavno v Parizu. Blizu Burgosa se je dvignilo v zrak letalo, katero je pilotiral neki letalski učenec. Ko je letalo doseglo višino 1500 m, je zaplavalo v gosto meglo. Mladi pilot se je tega močno ustrašil. V strahu za svoje življenje, si

Pripravljalnim odborom!

Mnogo zr topnikov: dobilo pisma ter tiskovine, da izvrše priprave za uspešne občne zборе. Nekateri so dobili tudi že potrjena pravila. Prosimo pristaje in zapu-
kupne Kmetске zveze, da izvršijo čimprej vse organizatorične priprave, da se zamore vršiti občni zbor. Želimo tekom zime izpopolniti organizacijo ter jo dovršiti vsaj do one višine, kakor je bila pred razpustom.

Bodimo štedljivi.

Prosimo v posameznih srezih krajevnih odborov Kmetске zveze, da dogovorno

medsebojno priredijo občne zборе ob nedeljah vsaj v dveh sosednjih krajih, da zamore en zastopnik iz pisarne nastopiti na obeh, tako nam prihranite na osebah, na denarju in času.

Ustanovne občne zборе je treba vedno javiti pristojnemu sreskemu načelstvu. Sej krajevnih odborov ni treba javiti.

Vse dopise za Kmetsko zvezo pošiljajte iz ozemlja bivše mariborske oblasti na naslov:

Okrožna pisarna Kmetске zveze v Mariboru, Aleksandrova cesta 6 I.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Katoliško prosv. društvo »Zarja« priredi v nedeljo 31. januarja v Narodnem domu tridejansko burko »Lesena peče«. Je to najnovejša slovenska šaloigra, polna zdravega smeha in obenem poučne vsebine. Da bo še bolj lušno, bodo pevci na koncu pridejali še par kupletov, ki bodo še povzdignili veselo razpoloženje. Ker se torej obeta vesel in zabave in smeha poln nedeljski popoldan, zato so vsi prijatelji poštene zabave in veselega smeha vabljeno vabljeno. Da pa bo vsem postreženo, se igra s kupleti vred ponovi v nedeljo 7. februarja ob običajni uri.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Pripravljalni odbor za zgradbo društvenega doma pri Sv. Rupertu v Slov. goricah se tem potom najlepše zahvaljuje vsem, ki so pomagali pri zgradbi našega prepotrebnega prosvetnega doma. Ni malenkost, zgraditi stavbo 22 m dolgo in 10 m široko brez sredstev. Vendar je šlo. Sestali smo se 25. marca 1936, takrat izvolili pripravljalni odbor, kateri je takoj šel na delo. Dne 5. julija 1936 je bil slovesno blagoslovljen temeljni kamen, tri tedne pozneje je bila stavba že toliko dograjena, da smo jo pokrili. Slovesno blagoslovljena, otvorena in znotraj zgotovljena je bila stavba dne 18. oktobra 1936. Ta dan je prejel krst z igro »Podrti križ«. Vendar bo marsi-

koga zanimalo, s kakšnim veseljem so naši vrli Rupertanci pomagali z dajatvami in s kulukom. Kamena so darovali razni dobrotniki 60 kub. m. Od tega je dal eden sam 38 kub. m. Lesa so darovali vsi skupaj 115 drev, od tega eden sam 18 drev. Zraven tega so vznikli ves material za stavbo, kakor kamenje, zidno in strešno opako, pesek, les, sploh vse brezplačno zvozili. Skupaj je bilo 190 voznin. Pijače so darovali naši vrli gospodarji okrog 1000 litrov. Kruha za delavce so spekle naše matere 58 hlebov. Peska so darovali lastniki 35 voz brezplačno. Zidarji in tesarji so delali brezplačno skupaj 52 dni. Fantje in moške so napravili kuluka 92 dni, dekleta 33 dni. Kar so delali člani pripravljalnega odbora, to niti ni všteto. G. organist je izvršil v splošno zadovoljnost krasen oder. Oder je skupno z našimi mizarji napravil brezplačno. Slikal ga je tudi domači slikar brezplačno. Skupno bi stala stavba okrog 120.000 Din in je skoraj plačana. Vidi se, kaj premore skupni nastop in organizacija dela. Smo lahko ponosni na delo, ki smo ga izvršili. Še enkrat ponovna hvala vsem, ki ste sodelovali! V našem Slovesnem domu pa naj se vzgaja mladina, ki bo ponos in veselje staršem, narodu, cerkvi in državi. Bog živi!

Sv. Ana v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo 31. januarja šaljivo in poučno igro »Dva se ženita«. Ob enem bo letni občni zbor katoliškega prosvetnega društva. Prijatelji društva, pridite v obilnem številu! Z ukazom kraljevih namestnikov in na predlog mini-

stra notranjih zadev se preimenuje občina ščavnica v: Sv. Ana v Slov. goricah.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosvetno društvo ponovi na Svečnico popoldne po večernicah v Društvenem domu lepo opereto v dveh dejanjih »Čevljar in vrag«.

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru pripravlja za pustni čas Danilo Cerarjevo veselo opereto: »Čevljar in vrag«. Soliste in zbor spremlja orkester. Prva predstava bo v nedeljo 31. januarja, ob pol 4. uri popoldne, druga pa v nedeljo 7. februarja ob isti uri v Katoliškem domu. Prijatelji dobrega humorja vabljeno vabljeno!

Sv. Vid pri Ptuj. Tukajšnji Podmladek Jadranske Straže priredi v nedeljo 31. januarja v Slovesnem domu v Sv. Vidu koncert narodnih pesmi pod vodstvom gđ. učiteljice Podjavšek Antonije. Prijatelji lepe narodne pesmi vabljeno vabljeno!

Središče. Narodna prosveta v Središču vpripori 31. januarja burko v treh dejanjih »Izgubljeni in zopet najdeni mož«. Začetek ob 7. uri zvečer, vstopnina 4 in 2 Din. Prijatelji smeha, pridite!

Velika Nedelja. V nedeljo 31. januarja, popoldne po večernicah, priredi tukajšnja šolska mladež mladinsko igro »V kraljestvu pševce«. Otroci sodelujejo kot pevci in igralci. Uvabljeno vabljeno vsi starši in prijatelji mladine!

Sv. Vencel. Naši igralci priredijo v nedeljo 31. januarja ob 3. uri popoldne v tukajšnji šoli najnovejšo slovensko burko Jalenovo »Leseno peče«. Vsi od blizu in daleč iskreno vabljeno!

Zreča. Naše Katoliško prosvetno društvo vpripori v nedeljo 31. januarja ob treh popoldne v dvorani g. N. Winter v Zrečah vesellogro »Mihli je treba moč«. Vabljeno in dobrodošli prav vsi!

Slovenske Kraljice. Na Svečnico dne 2. februarja priredi Katoliško izobraževalno društvo ob 3. uri popoldne v Katoliškem društvenem domu veselo predpustno burko »Lesena peče« v treh dejanjih. Kdor se hoče pošteno in iz srca nasmejati, naj ne zamudi prilike. Predprodaja vstopnic v trgovini Antona Valenčak.

Colja. Proslava 30letnice Katoliškega prosvetnega društva se vrši po tem sporedu: V soboto,

je privezal padalo in odskočil proti zemlji, kamor je priletel nepoškodovan. Aeroplan pa je medtem v zraku krožil dalje in sicer je letel še celo uro časa s polno silo. Med tem poletom se je letalo večkrat približalo zemlji na 20 m razdalje, toda vselej je zopet skočilo kvišku in plaval nekaj časa naprej. Čez dobro uro pa je bila zaloga goriva izčrpana in tedaj se je aeroplan zrušil na tla. Padel je v neki gozd.

Kupujem

za jesenova debla, dolžina od 3 m naprej, premer od 30 cm naprej, dolgo, ravno blago brez grč, samo vagonске pošiljke od nakladalnih postaj. Fridolin Bischof, Izvoz lesa, Maribor, Kacijanerjeva ulica 22, telefon: 26-25.

ob štirih pa sem šel na pot. Od Sel sva hodila s temle Janezom Kresnikom skupaj.

»Odkod pa vi?« se je obrnil sodnik na grofovega jagra.

»Bil sem v mestu pri svojem gospodarju, gospodu grofu; nekaj sem mu nesel,« je odgovoril mladi mož. »Sinoči sem se podal nazaj in sem vso noč hodil.«

»Ali imate priče?«

»Katerega hudiča pa kaj briga?« je zarobantil grofov jagar.

»Brez prič ne velja na sodnji nič.«

»Pa nič! Če jaz sodnji nisem potreben, meni sodnje ni treba.«

Zasukal se je in hotel oditi. Toda Gašpar ga je ustavil in dejal:

»Počakaj, Anza! Jaz sem priča, da si bil predvčerajšnjem v Dobrovljah pri moji sestri Cenci čez noč; Cenca je namreč Anzana vzredila in mu je za mater. Da si bil včeraj res v mestu, to bo izpričal gospod grof. Da si me danes zjutraj blizu Sel došel, zato sem spet jaz za pričo... Zdaj pa se bomo drugače pomenili. Gospod sodnik, midva sva roparja videla; na poti sem sva ju srečala.«

»Kje? Kdaj?« je vprašal sodnik, ne da bi kazal le trohico kakega iznenadenja.

»Med Rutami in Gorenčami — pred kakimi tremi urami.«

Zdaj je možic na dolgo in široko pripovedoval, kako sta srečala onadva potepuha in potem našla tisto reč na cesti, in jo položil pred sodnika na mizo.

Mežnar je takoj segel po njuni najdbi, tudi Veronika in gospod žurnik sta jo natančno pogledala — in kar kmalu so vsi v en glas vzkljknili:

»To je kos Marijine tenčice! — Res! — Vsak ga spozna. Prišeci morem.«

Ta hip je prihitel krčmar od Zlate krone in tresčil kar pred sodnika:

»Gospod sodnik, okradli so me. Dva tujca sta prenočevala pri meni, moški in ženska, kramarja baje. Ker se danes zjutraj dolgo nista prikazala, sem šel za njima gledat. Pa sta jo že prej popihala in sta pobrala, kar sta mogla: prte s postelj, srebrni križec s stene, svečnik in, zdi se mi, tudi denarja sta nekaj ukradla.«

Vse skrižem so začeli vpiti in na kraju kraja je bilo očitno, da sta krčmarja okradla prav tista potepuha, ki sta ju srečala Gašpar in Anza. Sredi hrušča je zagrmel sodnikov glas, ki je zapovedal:

»Mir! Vsako besedo je treba prav postaviti in zapisati. Ko to opravim, bom poslal protokol gospodu mestnemu sodniku, da ta ukrene, kar se mu zdi prav in potrebno.«

»S protokolom še muhe ne boste ulovili, kaj šele kakega tatu, hahaha,« se je zasmel jagar grofov.

»Gospod sodnik, potuho dajete potenuhom,« se je jezila Veronika. »Dajala bi, da bi bilo zdaj kaj

30. januarja, ob 8. uri zvečer, v veliki dvorani Ljudske posojilnice v Celju akademija z govorom g. predsednika prof. Petra Kovačiča ter drugimi zanimivimi točkami. V nedeljo, 31. januarja, ob pol 9. uri dopoldne v dvorani Ljudske posojilnice slavnostno zborovanje, na katerem govori dr. Josip Hohnjec, predsednik Prosv. zveze. Ob 10. uri dopoldne v župnijski cerkvi sv. Daniela slovesna sv. maša.

Podčetrtek. Dobro je, da se je oglašil dopisnik v »Slovenskem gospodarju« 20. januarja in vsaj malo omenil, kako se giblje in kaj delamo. Sicer nas nihče ne bo poznal, kdor pa ve za naš kraj, pa misli, da smo najbolj zaostali in sami nevedneži, ki niti pisati ne znamo, da bi kaj poročali v svoj list. Žalibog je nekaj mladine, ki se za izobrazbo nič ne briga, a imamo mladino, ki se je krepko poprijela dela za prosveto. O tem priča naše mlado izobraževalno društvo, ki se lepo razvija in je doseglo v kratkem času lepe uspehe. Naj naštejemo: oder, ki je majhen, a zelo uporabljiv in na katerem je bilo v enem letu pet lepih prireditev, ki se jih ne bi trebalo sramovati v večjih krajih; knjižnica, ki je bila prej brez vsake vrednosti, sedaj pa ima že skoraj blizu 200 knjig dobre vsebine; po njih sega naša mladina, ki je željna izobrazbe. Najlepša prireditev je pa bil zadnji pevski koncert 1. januarja 1937. Pri koncertu ne smemo prezreti dela g. organista Cvetka, ki je od pozne jeseni imel vsak dan skoraj pevske vaje s pevci in pevkami. Odločno pa moramo ugovarjati dopisniku zoper trditve, da društvo politično deluje. Društvo ni politično, ampak prosvetno, se s politiko ne peča, kar dokazujejo zadnje volitve, ko je bilo med člani naziranje tako različno; če bi bile volitve po tem izpadle, bi bil izid najbrž nekoliko drugačen. Društvo politično delovati ne sme in kdor bi hotel v imenu društva politično delovati, bi ga vodstvo društva takoj izključilo. Če pa je kateri član društva tudi član kake politične stranke in za njo deluje, je to njegova zasebna zadeva in se tako delo ne sme pripisovati prosvetnemu društvu. Prosvetno društvo ima edino nalogo, gojiti izobrazbo v krščanskem in narodnem duhu.

Laško. Naše izobraževalno društvo je bilo na zadnjem občnem zboru 27. decembra preimeno-

vano v Slomškovo prosvetno društvo. Ta sklep je bil od vseh članov sprejet z velikim navdušenjem. Prav je tako; naj le društvo pod Slomškovim varstvom zajame vso našo župnijo, naj le v naši fari zaživi Slomškov duh, da bomo res neomajno stali v boju za verske in narodne svetinje. — Društvo ima sedaj fantovski odsek, ki ima 76 članov. Svoja predavanja ima vsako nedeljo p. oprvi sv. maši v nadžupnijski dvorani. Naša edikleta nočejo prav nič zaostajati za fanti, zato so si ob Božiču osnovali svoj dekliski krožek, ki menda že po številu presega fantovski odsek. Prav, naj le bo med njima plemenita tekma, kdo bo storil več dobrega za našo katoliško stvar. — Dekliski krožek ponovi v nedeljo dne 31. januarja v nadžupnijski dvorani Mlakarjevo veseloigro »Nevesta iz Amerike«, ki je pri prvi predstavi žela splošno odobravanje. Pridite, da podpremo voštena stremljenja naše mladine. — Društvo je v zadnjem času nabavilo nad 300 lepih novih knjig. To je bilo mogoče, ker je ban dr. Natlačen društvu poklonil podporo v znesku 2000 Din, za kar se mu na tem mestu najlepše zahvaljujemo. Knjižnica je sedaj urejena in se knjige proti malenkostni odškodnini izposojujejo vsako nedeljo po prvi sv. maši, pred in po drugi sv. maši in po večernicah, v kaplaniji. Knjige si lahko izposojujejo tudi nečlani. Pridno segajte po knjigah!

Artiče. Naše Prosvetno društvo nas bo za Svečnico dne 2. februarja ob treh popoldne v narodni šoli razveselilo z igro »Zmešnjava za

zmešnjavo«, burko v petih dejanjih. — Ponovno se je knjižnica Prosvetnega društva izpopolnila z novimi knjigami, kakor z Jurčičevimi in mladinskimi spisi, tako da ima tudi mladina sedaj svoje knjige za pouk in kratek čas. Zdej, dokler je še čas, si naročite na dobre katoliške časopise, da boste dobili še vse izide številke. Res je, da dober časopis in knjiga sta kot dobra prijatelja, ki prinašata srečo v družino. Slab časopis in knjiga pa kot hudoben človek, ki prinaša v hišo nesrečo in nemir. Zato v vsako res katoliško hišo res katoliški list!

Dol pri Hrastniku. Predavanje o španiji, ki ga je imel prejšnjo nedeljo pisatelj Javornik, je pritegnilo toliko poslušalcev, da je bila dvorana do zadnjega kotička polna. Predavatelj je predaval nad dve uri nepretrgoma in žel splošno odobravanje, posebno navdušeni zanj pa so bili delavci. Skioptične slike so predavanje osvetlile do popolne jasnosti. Farna univerza si utira pot do nujne institucije pri nas. Sledeče predavanje bo v nedeljo 14. februarja. V nedeljo 31. januarja igrajo naši igralci veseloigro »Burko o jezičnem dohtarju«, ki bo vsem v pravo razvedrilo. Kakor smo bili ob resnih dnevih združeni, tako vas vabimo, da se združimo tudi v predpostnem veselju. — Na Svečnico bo Marijina proslava. Farne mladenke bodo pozdravile v mornariških oblekah Marijo, otroci igrajo božično igro in mladenke novo igro »Goreča sveča«. Oder bo za to igro na novo urejen in bo presenečal. Vsečina igre je globoka in sodobna.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Vuhred. Dne 13. t. m. smo pokopali gđc. Antonijo Koren, bivšo kuharico v Pahernikovi hiši. Rajna je bila velika dobrotnica tukajšnje župne cerkve. Novi zvonovi, za katere je rajna darovala precejšnjo svoto denarja, so kot mrliču njej privikrat vsi štirje skupno zapeli. Rojena je bila rajna pri Sv. Jakobu v Slov. goricah leta 1859. Dočakala je torej visoko starost 78 let. Službovala je pri odličnih rodbinah v Mariboru,

zadnjih 18 let pa v Vuhredu v Pahernikovi hiši. Pri njenem pogrebu se je zbralo veliko župljanov iz hvalečnosti do velike cerkvene dobrotnice. Prišel je k pogrebu tudi ribniški g. župnik Vrhnjak Alojzij. Pred krsto v cerkvi se je rajni dobrotnici zadnjikrat zahvalil domači g. župnik Leber Ivan za vse dobrote, ki jih je skazala cerkvi in drugim dobrim namenom. Stavljal jo je za lep vzgled čistega in pobožnega življenja, za

drugega bolj potrebno, kakor da tratite čas s svojim protokolom.

Vmes se je oglašil sodnikov sin, ki je še vedno stal v kotu:

»Menda je zdaj jasno, da sem nedolžen. Nočem delj ko razbojnik tu stati.«

Sodnik je mignil biriču, naj Lavrinca razreši; ta se je urno pobral pri durih ven. Medtem je postal hrušč večji. Sodnik je potrkal po mizi in dejal s povišanim glasom:

»Sodniji ni treba nasvetov. Sodnija sama najbolj ve, kaj je treba kdaj storiti.«

»Če nam sodnija ne pomore, si bomo sami pomagali,« je zagrmel mežnarjev bas. »Ojdimo!«

Kakor na povelje so vsi vstali in hrupno odšli iz dvorane. Ko je prišla Veronika mimo grofovega jagra, se je radovedno ozrla nanjo; ko pa je zapazila, da je njegov pogled srepol zastran vanjo, je zardela, pobesila oči in odhitela.

Sodnik je mrko gledal za odhajajočimi, v delu pa se ni dal zmotiti, ampak je s pisarjem dovršil protokol. V trgu spodaj pa so vabili ljudi, naj grejo za potepuhoma. Kar hitro se je zbral šop mož in fantov, ki so se razdelili in udarili za zločincema. Preiskali so vso dolino in prišli daleč tja do meje, toda ne sledu niso našli. Potepuha sta izginila, kakor da sta se v zemljo vdrla in nikdar ju nihče

več ni videl, ne čul kaj o njih — ne zdaj, niti pozneje kdaj ne.

Uro hoda za Šmarjem, tam, kjer zavije pot v Šmarsko planino in dalje gor na Hude peči, kjer je grof redil svojo divjačino, je bila krčma Na Fužini. Stala je tu iz onih časov, ko so tod še fužinarji živeli in kovali. Zdej so zahajali vanjo pastirji in lovci ter kramarji, ki so prihajali čez Sleme. V samotno, sredi gozda skrito krčmo pa se je zatekala tudi lahko-miselna mladež, ki je tu pijančevala in uganjala svoje norije.

Nekega večera konec septembra je bilo Na Fužini zopet vse živo. Iz hiše je udarjal duh po žganju, vriski so doneli in godba, ropot in cepet, vmes pa hrešč ženskih glasov.

Notri v prostorni pivnici se je sukalo kakih dvajset fantov in pol toliko razposajenih žensk. Ker je bilo plesalcev več ko plesalk, je ta ali oni fant plesal sam, pa je prežal, da je drugemu ugrabil dekle in se zavrtel z njo in skakal, dokler mu je drugi ni spet prevzel. Vmes so krolili in uganjali burke.

Bili so večidel kmečki iz Šmarja, nekaj pa jih je bilo tudi mestno občečenih; med temi je bil sodnikov Lavrine, krojač Murko in urarjeva Rezika iz Kaple.

(Dalje sledi.)

Zima, zima... Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarnov brez napak, pristinobarvni, »Paket Serija A« za moško, žensko, posteljno, namizno perilo in rjuhe; »Paket Serija B« vsebina 15—21 m dobro uporabljenih ostankov prvovrstnih touringov, flanel za pijame in barhentov za obleke ter paket »Serija Z« z vsebino 3 m blaga za zimsko suknjo ali ženski plašč, moško obleko ali damski kostum poštine prosto samo Din 1⁰⁰ —. Dalje novi specialni paket »Original Kosmos D« z vsebino 19 m najfinjših pijama flanel, modnih barhentov za obleke in bluze ter toplega moškega ženskega spodnjega perila. Ta paket Din 148 vse poštine prosto. Neprimerno vzajem nazaj in zamenjam. Naročite, določeno rje še zaloga pri RAZPOŠILJALNICI »KOSMOS« MARIBOR, Dvofakova cesta št. 1. 85